

Bogdan
KORCZOWSKI

malarstwo

Sensualité au Végétal

Sensualité au Végétal

Bogdan
KORCZOWSKI

09 – 24 października 2019

Kuratorzy:

**Wojciech Fibak,
Max Gielniewski,
Karolina Ostojka**

Teksty:

**Wojciech Fibak
Galeria Nicole Ferry w Paryżu
Bogdan Korczowski**

Projekt katalogu/skład/druk:
Studio A6

Organizator wystawy:

galeria KOLEKCJI
FIBAK

Krakowskie Przedmieście 5
00-068 Warszawa, Polska
tel.: 48/22/320 02 97/54
fax: 48/22/320 02 97
e-mail: galeria@galeriafibak.com.pl

FUNDACJA **EPOKA**

Bogdan
KORCZOWSKI

Sensualité au Végétal

galeria KOLEKCJI
FIBAK

09 - 24 października 2019

Zawsze ceniłem Bogdana Korczowskiego jako człowieka i artystę. Łączyły nas bliskie więzi, ponieważ gdy mieszkałem w Paryżu, przez kilkanaście lat byliśmy bliskimi sąsiadami. Bogdan osiedlił się z rodziną, tuż obok mojego XVIII-wiecznego domu na słynnej Rue des Arts, gdzie kiedyś mieszkali Marc Chagall, Le Corbusier i znany rzeźbiarz Jacques Lipschitz. W domu do którego wprowadził się Bogdan, kiedyś znajdowało się atelier Lipschitz'a. I właśnie w tych oryginalnych murach pracowni rzeźbiarza, Bogdan stworzył być może najważniejszy obraz w swojej twórczości, który zatytułował *Hommage à Jacques Lipschitz*. Zawsze pragnął, by ta ogromnych rozmiarów praca znalazła się w mojej kolekcji. I tak się też stało, a ja później przekazałem ją do kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie.

W tym roku mija trzydziesta rocznica od wystawy na której się ukazała. Od tego czasu byłem na wielu wystawach Bogdana Korczowskiego, na wernisażach w czołowych galeriach francuskich, jak również miałem okazję uczestniczyć w kilku muzealnych wystawach w Polsce. Jestem bardzo szczęśliwy, że sztuka, która zawsze była mi bliska, zostanie oficjalnie zaprezentowana w mojej galerii.

Wojciech Fibak

Drabina Jakuba – Hommage à Jacques Lipschitz, 1988, Kolekcja Muzeum Narodowego w Warszawie. 200 cm x 300 cm

Muriel Carbonnet « La sensualité au végétal » „Zmysłowość roślinna”

Natura jest kołyską wzniosłości i uludy artysty Korczowskiego. Jego sztuka jest jak słowo, które stara się umieścić na swoim płótnie, które jednak ostatecznie zamienia się w intensywnie kolorową malarską masę, złożoną z niezliczonej ilości kwiatów i zmysłowych pączków. W miarę zaawansowania pracy Korczowskiego, pączki rozkwitają, podnoszą się, więdną... Ale co on chce nam w końcu pokazać, czego byśmy jeszcze nie widzieli? Być może artysta mówi nam o czasie, który mija lub o kobietach, które symbolizują tę intensywną zmysłowość. Wierutna bzdura: te „Kwiaty jeszcze niezdarnie zmięte. Przez zimowy zaczątek pączka. Kobiety wygładzają się i eksponują. To jest wiosna”.

Na płaszczyźnie kosmicznej, Bogdan Korczowski nie może oprzeć się erotyzacji relacji między czasem a przestrzenią, które feminizuje na tę okoliczność, mówiąc w związku z nimi o „abstrakcyjnych miłościach”, ukazując czas w nieskończonym poszukiwaniu „kwiatu zwyczajcy”, unoszącego się u wlotu do łożyska przestrzennego, przedstawiając, na koniec, te dwie abstrakcje jako dwa równoległe lustra, odbijające swoje obrazy w nieskończoność, czyniąc zupełnie ulotnymi kwiaty miłości ziemskiej!

Przypływ i odpływ, wdech i wydech... w obrazy Korczowskiego wchodzi się przez graficzną drogę rodną, którą odkrywa się poprzez łączące się ogrody... czerwone, pomarańczowe, żółte... namiętne i obfite. Jego pąki, on chce nam je dać dotknąć, pomacać. Przebudzenie zmysłów. Zaproszenie do zbierania środka splotów roślinnych. Odkrycie zmysłowości wewnętrznej. Bogdan Korczowski nas odurza: unoszą nas zmysły, gdy próbujemy zgłębić warstwy obrazu, rytmizujące przestrzeń żywych kolorów i gwałtownych szarpnięć. W ten sposób, jako pojedynczy widzowie, zgodnie z intensywnością siatkówki oka, powodujemy zmiany w tym ogrodzie Edenu, ożywionym przez nasze własne pragnienia! Spacer inicjujący... „Tam, gdzie jest tylko ład i piękno. Luksus, spokój, i rozkosz”.

„Planety stąd znikły...”

Są podróże introspektywne, intymne, które należy przebyć. Narzucają się nam nagle, bezwzględnie, jednoznacznie. I to akurat na całkowitym pustkowiu odnajdujemy się twarzą wobec świata, wobec siebie. Być tam, nie być nigdzie. Błądzenie mentalne. Majaczenia zbłąkanego podróżnika? Trzeba przemierzyć Saharę wewnętrzną, pogodzić się ze śmiercią z pragnienia, żeby zrozumieć rzeczy, sens życia, swojego życia.

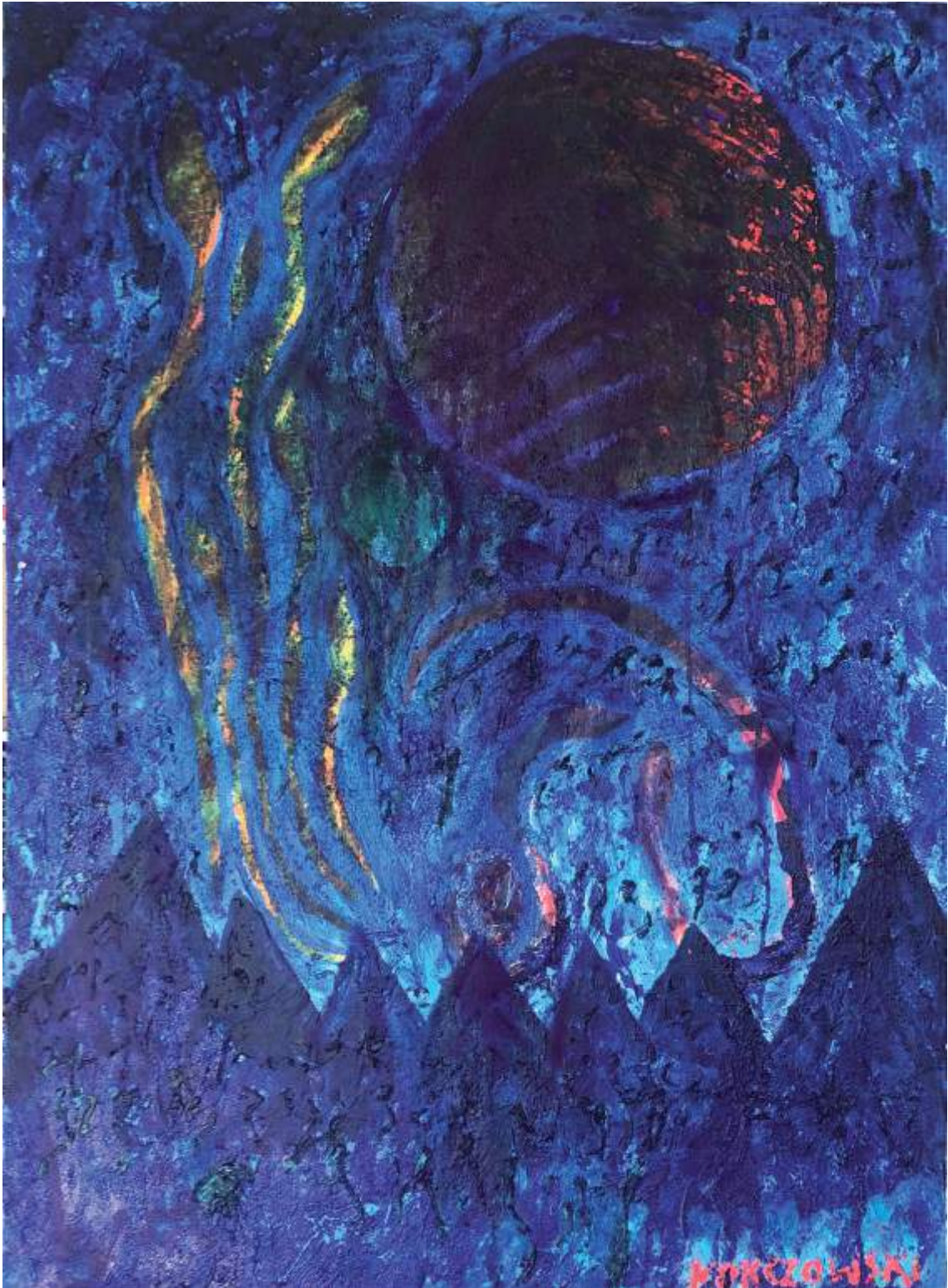
„Cierpiałem naprawdę tworząc te obrazy” zwierza się Korczowski. Są wrażenia poszukiwane, uczucia zagubienia w przestrzeni bez powrotu lub innego powrotu. Są bóle, których powinno się doświadczyć, niezbędne zbłądzenia, cierpienia zba-wienne. W ten sposób właśnie planety odeszły do innych galaktyk. Opuściły galaktykę Korczowskiego. Poszły inną drogą, w innym kierunku. Czerń i szarość pokryły lub przyćmiły świetliste kolory, pomarańcze i czerwienie. Znaki, trójkąty, krzyże, koła doskonale znikły pochłonięte przez spirale roślinne, pokryte liśćmi drzewa życia udręczonego.

Oczyszczający ogień całkowicie strawił płótna artysty. Z popiołów odradza się świat, który powoli porządkuje się na nowo. Fascynacja żalobą, odurzenie nostalgią, upojenie melancholią. Między czarnymi jak węgiel żyłami, zwiędłymi kwiatami i powykrzywianymi gałęziami pojawia się, tu i ówdzie, przejście dla światła z oddali. Nadzieja nie znikła. Popychany, potrącany, nowy porządek w stadium powstawania ma ochotę się pojawić.

Tekst z Galerii Nicole Ferry w Paryżu

Sensualité au Végétal, 2002, 97 cm X 130 cm, technika własna, płótno

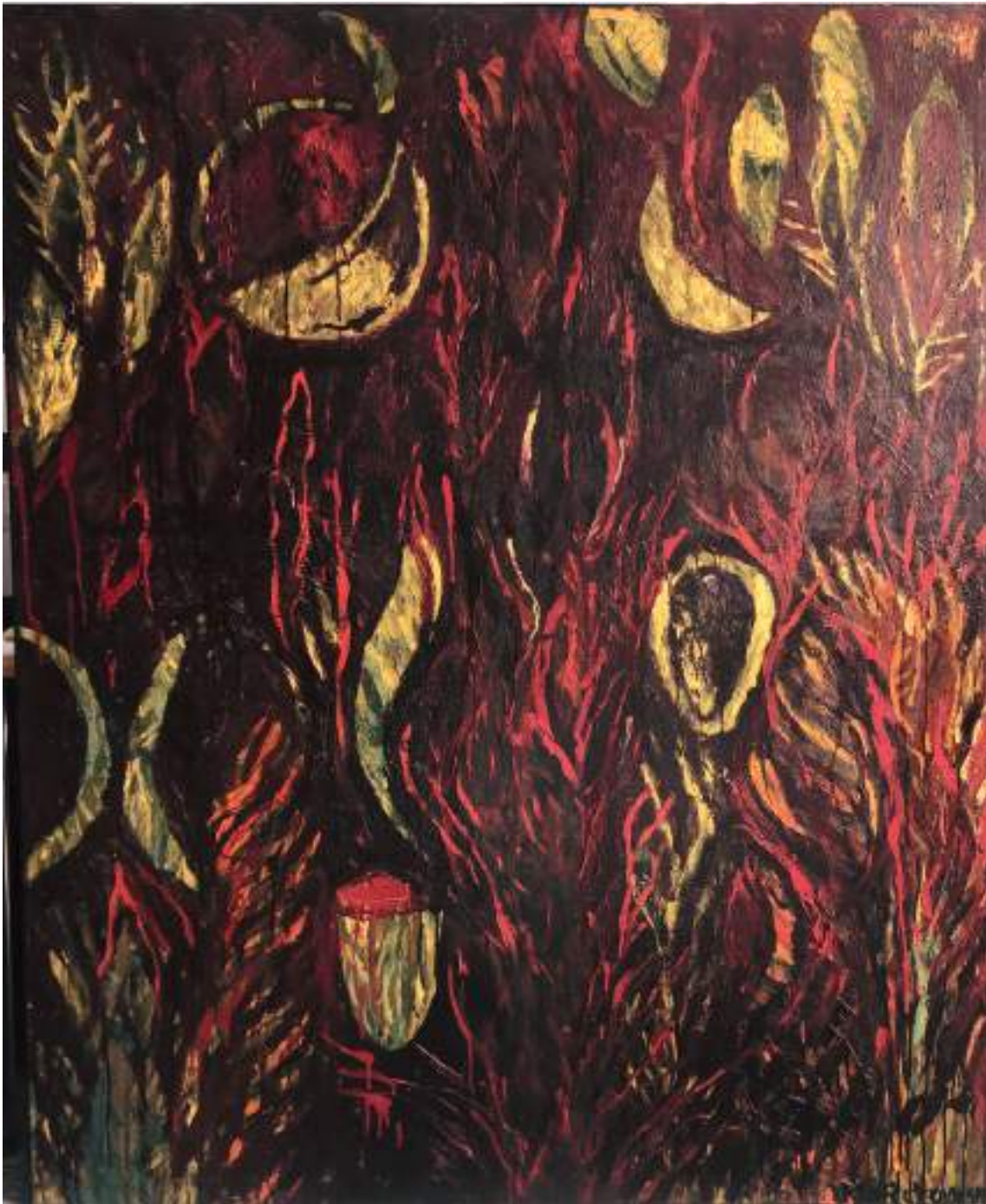
Snake, 1998, 73 cm x 100 cm, technika własna, płótno

Sensualité au Végétal, 1998/1999, 130 cm x 160 cm, technika własna, płótno

Sensualité au Végétal, 2000, 97 cm x 130 cm, technika własna, płótno

Sensualité au Végétal, 1998/1999, 130 cm x 160 cm, technika własna, płótno

Angels, 1995, 54 cm x 73 cm, technika własna, płótno

Sensualité au Végétal, 1998/1999, 130 cm x 160 cm, technika własna, płótno

Sensualité au Végétal, 1999, 97 cm x 130 cm, technika własna, płótno

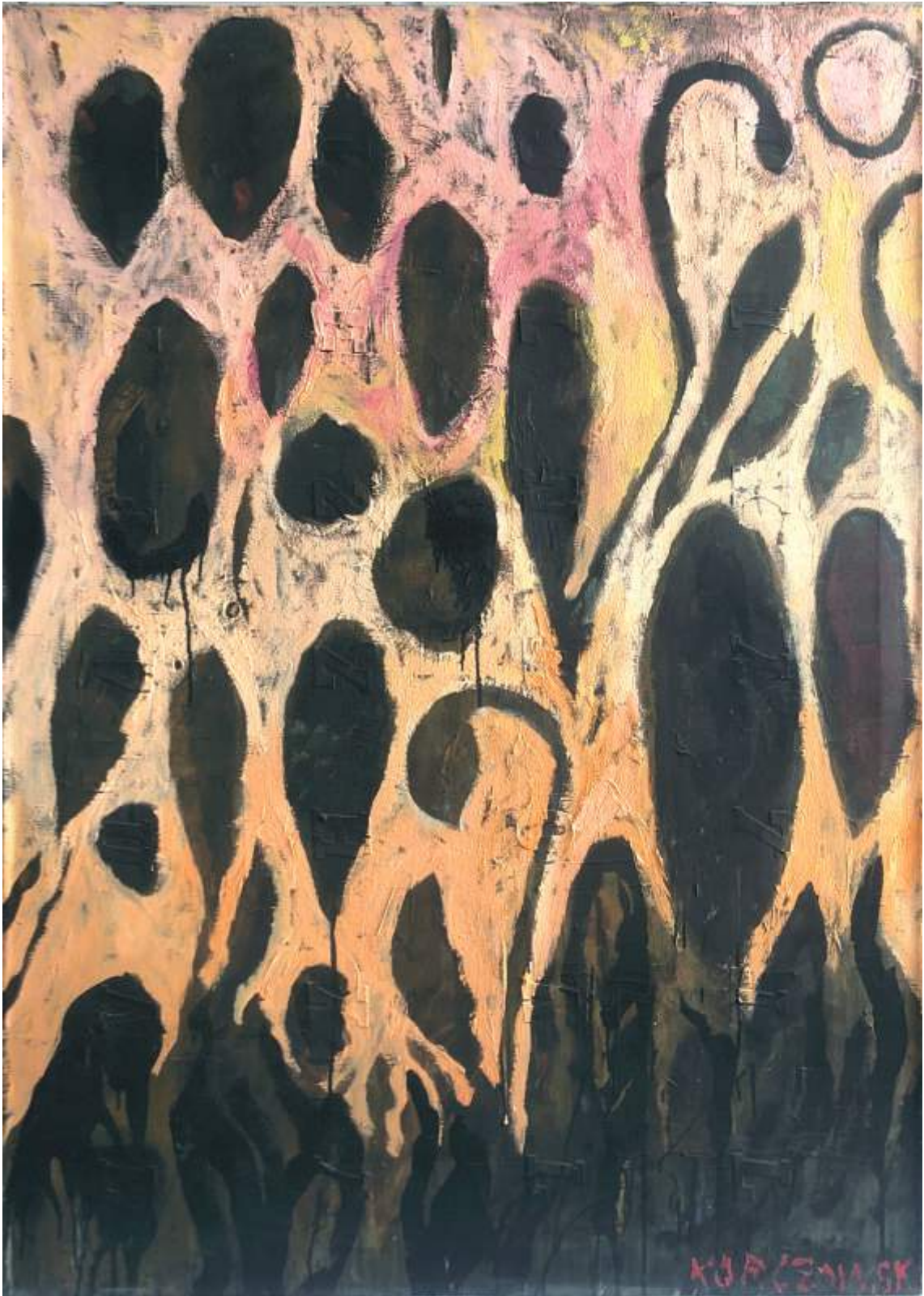
Angels, 1995, 60 cm x 73 cm, technika własna, płótno

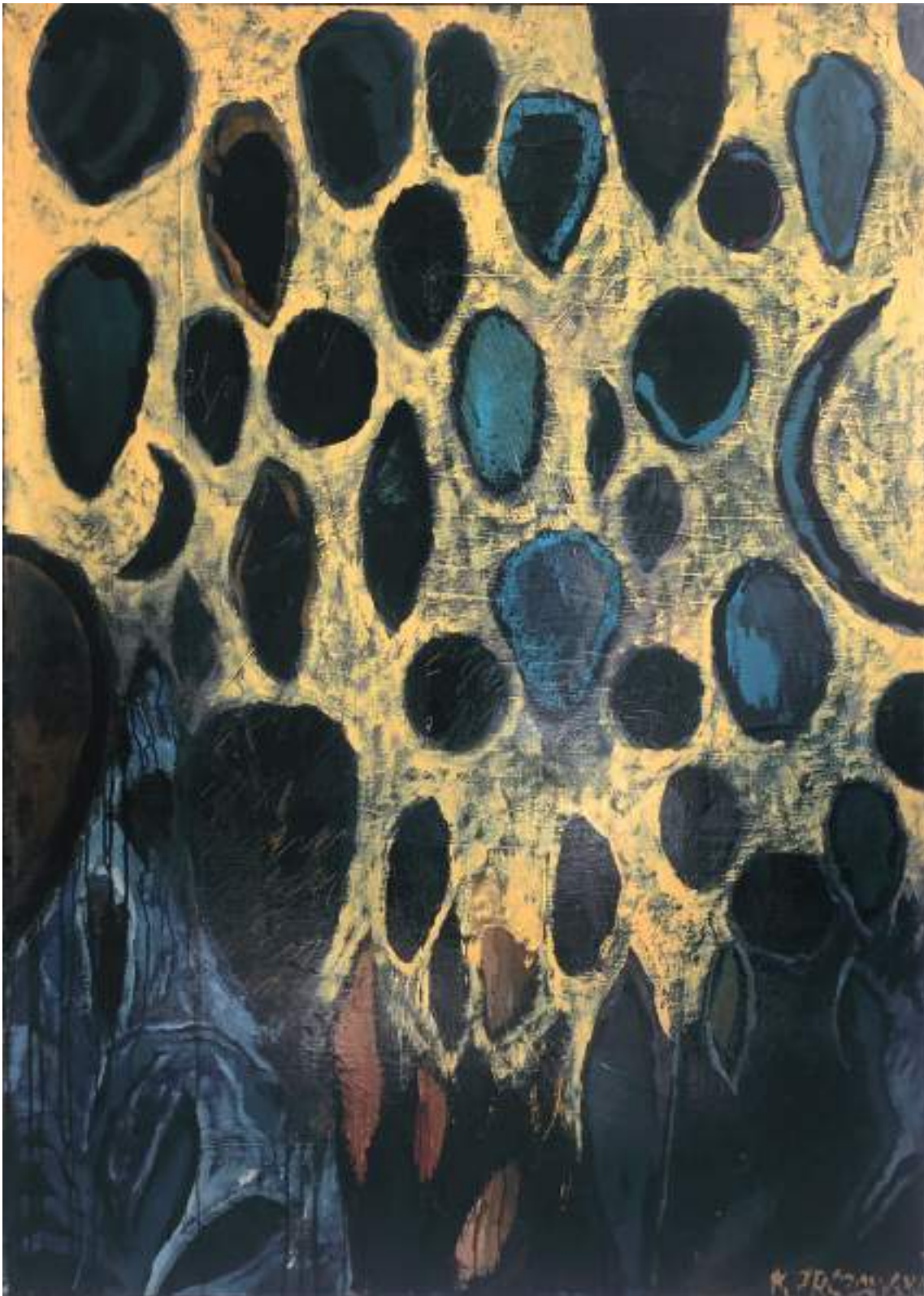
Snake, 1999, 70 cm x 160 cm, technika własna, płótno

Snake, 1999, 105 cm x 145 cm, technika własna, płótno

Snake, 1999, 100 cm x 140 cm, technika własna, płótno

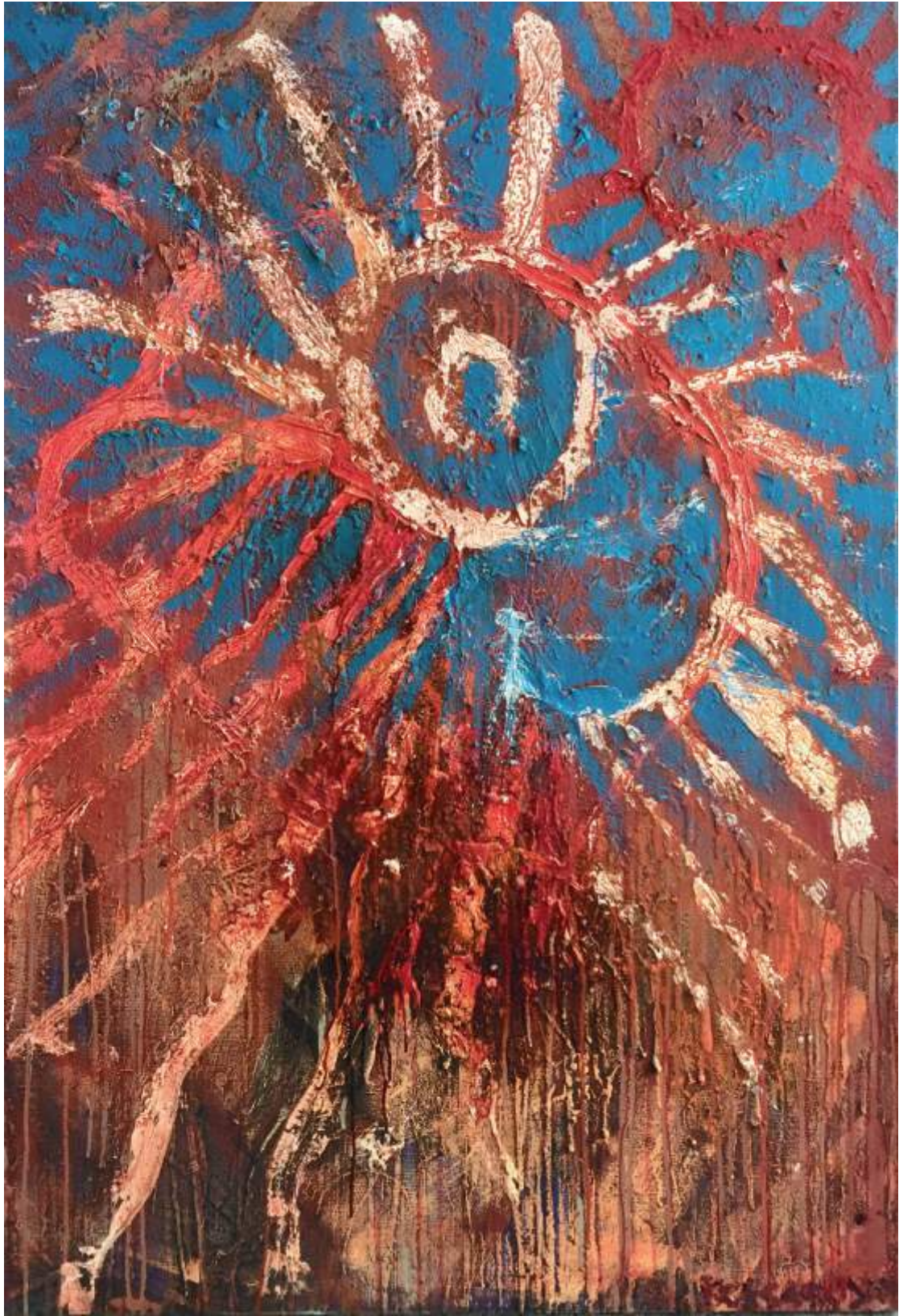
Snake, 1999, 100 cm x 140 cm, technika własna, płótno

Plein soleil, 2007, 73 cm x 116 cm, technika własna, płótno

Plein soleil, 2009, 97 cm x 130 cm, technika własna, płótno

Plein soleil, 2009, 89 cm x 130 cm, technika własna, płótno

Plein Soleil, 2009, 97 cm x 130 cm, technika własna, płótno

Garandeau, 1993, 89 cm x 130 cm, technika własna, płótno

BOGDAN KORCZOWSKI urodził się w 1954 roku w Krakowie, z którym czuje się do dziś emocjonalnie związany. W 1978 ukończył krakowską Akademię Sztuk Pięknych w pracowni prof. Włodzimierza Kunza. Debiutował na festiwalu „Nowa Ruda” w 1974 roku z performance „Biały Rower” jako hommage dla Marcela Duchamp'a. W 1980 osiedlił się w Paryżu, gdzie mieszka do dziś. W Paryżu w 1985 otrzymał dyplom Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych (Beaux-Arts) w pracowni Abrahama Hadada. Za swoją działalność artystyczną został wyróżniony w 1986 roku nagrodą Rady Regionu Ile-de-France. W latach 1986-1995 regularnie przebywał i wystawiał w Nowym Jorku gdzie w 1988 roku otrzymał stypendium Fundacji Pollock-Krasner.

Poczynając od wczesnego cyklu obrazów „Listy”, powstającego już od 1980 roku, artysta umieszczał na swych płótnach wyolbrzymione symbole i ideogramy. Ta seria prac zatytułowana „Ecriture” jest rodzajem wymiany, czy „korespondencji” intelektualnej traktującej „pisanie” jako obraz, temat nad którym artysta „obsesyjnie” pracuje już od dawna. W jego pracach bardzo często występują drobne znaki układające się, jak pismo, w równoległe rzędy, nałożone na właściwą kompozycję niczym przesłona.

W czerwcu 1989 roku odbyła się monograficzna wystawa „Korczowski/Malarstwo” w Narodowej Galerii Zachęta w Warszawie. Ta wystawa była świadectwem, że mimo swojego debiutu jako performer oraz ogólnej tendencji sztuki współczesnej do eksperymentowania z nowymi technikami, Bogdan Korczowski pozostaje od początku wierny najbardziej tradycyjnej materii malarskiej. W 1998 roku Instytut Polski w Paryżu zorganizował retrospektywną wystawę artysty.

W pracach Korczowskiego różnokolorowe farby grubo i nieregularnie pokrywają płótno. Artysta nakłada je gwałtownymi, spontanicznymi pociągnięciami, jakby wynikającymi z impulsów wewnętrznych, które potęgują wrażenie ekspresji obrazu. Często nadmiar użytej farby spływa po powierzchni obrazu, tworząc pionowe, chaotyczne i nieregularne linie. Te „nieprzewidziane” strugi pogrubia jeszcze gęsta, zawieszona faktura płócien.

Jeden z krytyków pisząc o malarstwie Korczowskiego, nazywa je „prawdziwym chromatycznym pijaństwem”. Jego nastrojotwórcze barwy, ich ekspresywność i dynamizm sprawiają, iż abstrakcyjny koloryzm artysty nabiera wymiaru emocjonalnego. Niektóre z jego obrazów, dzięki ciekawym zestawieniom barw i wrażeniu przestrzenności, jakie wywołują, stwarzają uczucie bezpośredniego kontaktu z naturą. Korczowski tworzy własny świat, w którym różne kultury i ich tradycje mieszają się z żywiołami naturalnymi: ogniem, wodą, ziemią i niebem.

Mimo że od wielu lat artysta mieszka w Paryżu, to jednak wielokrotnie powraca do Krakowa. „Urodziłem się w Środkowej Europie, pochodzę z małego kontynentu wielu kultur” – mówi Bogdan Korczowski o swoim mieście, Krakowie, od wieków kosmopolitycznym i równocześnie przesiąkniętym tradycją. Ucieleśnieniem tej specyficznej, krakowskiej atmosfery jest dla Korczowskiego jego mistrz duchowy, Tadeusz Kantor, którego artysta spotkał w 1970 roku: „...Jestem urzeczony jego sztuką, ponieważ pamięć i przeszłość były dwoma obsesyjnymi wymiarami w jego pracy...” Tadeuszowi Kantorowi kilkakrotnie poświęcił swoje wystawy, a zwłaszcza dużą serię prac na kartonach zatytułowaną „KARTONTEKA”, gdzie ta monumentalna instalacja jest zainspirowana ideą Archiwum Tadeusza Kantora. W 2010 roku krakowska Cricoteka wystawiła zrealizowaną przez Bogdana Korczowskiego autorską kolekcję zdjęć ze spektakli teatru Tadeusza Kantora w Paryżu. W 2004 roku Bogdan Korczowski brał udział w dwóch wystawach w Sezonie Polskim we Francji „Nova Polska” organizowanym przez Instytut Adama Mickiewicza z okazji przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Ostatnie indywidualne wystawy i prezentacje prac Bogdana Korczowskiego w Regionie Paryskim to: w 2010 Centrum Sztuk Plastycznych w Clamart, w 2011 w Muzeum Paul Delouvrier w Evry, w 2012 roku w Orangerie Caillebotte w Yerres, w 2015 w Enghien-les Bains i w Espace Gainville w Aulnay-sous-bois oraz w 2017 w JTN w Paryżu.

Więcej informacji na: www.korczowski.com

Wybrane prezentacje twórczości Bogdana **KORCZOWSKIEGO**:

- 1981: – "Lettres" Institut Polonais, Paris, France.
1983: – Première Hommage à Tadeusz Kantor, FIAP, Paris, France.
1985: – "Lettres & Signes" Galerie de la Grande Masse des Beaux-Arts, Paris, France.
– "Zwei Künstler fern von zu Hause" Performance avec Maciej Toporowicz, Kassel, Germany.
– "Lettres & Signes", Galerie Feeling, Paris, France.
– "Lettres & Signies" Galerie Michel Vogel, Villeneuve / Montreux, Suisse.
1986: – "Lettres & Signies" Artothèque, CAC Agora, Evry/Paris, France.
– "Bogdan Korczowski/Mirosław Rogala", Polish Museum, Chicago, USA.
– "CANART Performance", Galerie Michel Vogel, Villeneuve / Montreux, Suisse.
– "Art Contact"- Art Fair, Lausanne, Suisse.
– "Ecritures", Galerie Feeling, Paris, France.
1987: – "Post-Communication", Galerie L'Aire de Verseau, Paris, France.
– Galerie Art Conseil et Aéropatiale, Toulouse, France.
– Palais des Arts, Toulouse, France.
– Galerie 97 Soho, New York, USA.
1988: – "Pyramide" Galerie Aline Vidal, Paris, France.
– "Accrochage", Atelier de Jacques Lipchitz, Boulogne/Paris, France.
– Noyes Cultural Arts Center, Evanston / Chicago, USA.
– Galerie Atrium, Stockholm, Sweden.
1989: – "Lettres & Signies", Artothèque, Valence, France.
– "Malarstwo/Peinture" Narodowa Galeria Sztuki Zachęta, Warszawa, Polska.
– MAC 2000, Grand Palais, Paris, France.
1990: – "The only way out against Nothingness" Frank Bustamante Gallery, New York, USA.
– "Grands Formats" Galerie Albert 1er, Paris, France.
– "Totem"/Oeuvres sur papiers" BWA, Łódź, Polska.
1991: – "Amour à Mort" Frank Bustamante Gallery, New York, USA.
– "Memoire" Association Pont Neuf, Paris, France.
– "Memory" NECCA Museum, Brooklyn, Connecticut, USA.
– "Grands Formats" Institut Polonais, Paris, France.
– "Peintures" Galerie Nicole Ferry, Paris, France.
1992: – "B. Korczowski & J-M. Frouin", Maison des Centraliens, Paris, France.
– "Amour à Mort" & "Histoire du Ciel", Galerie Simon Gavina et Galerie La Bussola, Turin, Italy.
– "Le Génie de la Bastille", Paris, France.
– "Sky Tales", Frank Bustamante Gallery, New York, USA.
1993: – European Fine Art Fair, Galerie Mía Joosten, Maastricht, Pays-Bas.
– "Deuxième purgatoire de Galilée", Galerie Nicole Ferry, Paris, France.
– Malarstwo/Peintures, BWA, Wrocław, Polska.
– Paintings, Frank Bustamante Gallery, New York, USA.
1994: – "Garandean", Léo Tony Gallery, New York, USA.
– "Garandean", Fondation Ricard, Paris, France.
1995: – "Chaman", Galerie Dmochowski, Paris, France.
– "Collection of work" Rome Art Community Center(RACC), Etat de New York, USA.
– "Malédiction", Galerie Artmica, Paris, France.
1996: – "Kartony dla K", Dom Polonii, Kraków, Polska.
– "La Chute de l'Ange", Galerie Askéo, Paris, France.
1997: – "La Chute de l'Ange" Galerie Selmersheim, Paris, France.
– "Malarstwo", Musée d'Art Contemporain, Radom, Polska.
– "Planetes" Espace 061 Art Contemporain, Rouen, France.
– "Totems/Oeuvres sur papiers", Polish Institute, Moscow, Russia.
– "Peintures", Galerie Nicole Ferry, Paris, France.
1998: – "Rétrospective/Oeuvres choisies 1984-1998", Institut Polonais, Paris, France.
– "Malarstwo", Panstwowa Galeria Sztuki, Toruń, Polska.
– "Cartier/Korczowski/Roques-Gaichies", Galerie Nicole Ferry, Paris, France.
1999: – "Malarstwo/Peintures" Arsenal, Poznań, Polska.
– "Snake" Chapelle Notre-Dame des Fours, Avignon, France.
– "Grands Formats", Centre d'Art Contemporain Solvay, Kraków, Polska.
2000: – "Peintures" Galerie Nicole Ferry, Paris, France.
– "Cartonhèque" Centre d'Art Contemporain, Gennevilliers, France.
– "Snakes", Les Ateliers d'Arts, Avignon, France.
– "Chaman", Państwowa Galeria Sztuki, Sopot, Polska.
– "Tadeusz Kantor/Bogdan Korczowski", Galeria Program/Renes, Warszawa, Polska.
– "Maria Stangret/Bogdan Korczowski", Collégiale Saint-Pierre-Le-Puellier, Orléans, France.
2001: – "Malarstwo", Galeria Renes, Poznań, Polska.
– "Papiers", Korczowski/Longelin/Roques-Gaichies, Galerie Nicole Ferry, Paris, France.
– "Snake" Galerie Binotti, St.Remy-de-Provence, France.
– "Cartonhèque", Espace Culturel, Brécey, La Manche, France.
2002: – "Les Chiens ne font pas des Chats", Espace Electron Libre, Paris, France.
– "Photothèque", Galerie Selmersheim, Paris, France.
– "Peintures", Espace La Pléiade, Commeny, France.
– "Sensualité au Végétal", Galerie Nicole Ferry, Paris, France.
– "Peintures", Grande Arche de la Défense, Paris, France.
2003: – "Pietra Sztuki/Art Floors" Galeria Program, Warszawa, Polska.
– "Boisgallays/Korczowski/Hildur/Roques-Gaichies", Galerie Nicole Ferry, Paris, France.
2004: – "Malarstwo/Peintures", BWA, Lublin, Polska.
– "Peintures récentes" Galerie Nicole Ferry, Paris, France (Saison "Nova Polska")
– "Cartonhèque" Espace Paul Delouvrier, FIAP, Paris, France (Saison "Nova Polska")
– "Cartonhèque" Festival Artemare (Korczowski, Mahi Binebine et Miguel Galanda) Bastia, Corse.
2005: – "Cartonhèque" Espace Caffarelli, Paris, France.
– "Ausstellung "Galerie Alex Schlesinger, Zürich, Suisse.
2006: – "Chaman", Galeria Traffic, Warszawa, Polska.
– "Male formaty", Dom Aukcyjny DESA, Kraków, Polska.
– "ECRITURE" (Love Letters) Korczowski/ Roques-Gaichies, Galerie Nicole Ferry, Paris, France.
2007: – "Male sprawy" Galeria Przedział, Kraków, Polska.
2008: – "Fruiteé", Galerie Nicole Ferry, Paris, France.
– "Pisanki", Art & Design, Warszawa, Polska.
– "45 Tableaux" Fondation Carzou, Manosque, France.
– "Fruiteé", Galerie Alex Schlesinger, Zürich, Suisse.
2010: – "Peintures & Cartonhèque", Centre d'Art Plastiques Albert Chanot, Clamart/Paris, France.
– "Photothèque", Mia Casa, "Rencontres-OFF", Arles, France.
– "Ulica Tadeusza Kantora", Cricoteka, Kraków, Polska.
– "Orbium Coelestium", Galeria Zejście, Kraków, Polska.
2011: – "Orbium Coelestium" Musée Paul Delouvrier, Evry/Paris, France.
– "Regards sur le Corps", FEPN, Palais de l'Archevêché, Arles, France.
2012: – Participation: « Hommage à Ahmed Cherkaoui », National Library, Rabat, Marocco.
– "Peintures", Orangerie Caillebotte, Yerres/Paris, France.
– "Kartony dla K", Galeria Floriańska 22, Kraków, Polska. (Hommage à Tadeusz Kantor)
2013: – Participation: "PRÉSENCE POLONAISE AU MAROC" Bibliothèque Polonaise de Paris, France.
– "A jednak się kręci" Tribute to Peter Grzybowski, Galeria Floriańska 22, Kraków, Polska.
2014: – "Prezentacja", (Snake) Art & Investments, Warszawa, Polska.
2015: – "Oeuvres 1980-2010" – Goxe-Belaïsch-Engnien Auction-Engnien-les Bains/Paris, France.
– "Sensualité au Végétal", ESPACE GAINVILLE, Aulnay-sous-bois/Paris, France.
2016: – "Traversée du Désert", Galeria Floriańska 22, Kraków, Polska.
– "Laniakea", Galeria Re:Medium MGS, Łódź, Polska.
2017: – "Laniakea", Galeria BWA, Włocławek, Polska.
– Bogdan Korczowski/Christophe Cartier, Jeune Théâtre National, Paris, France.
– "Snake" Mokotowska Gallery, Warszawa, Polska.
2018: – "Laniakea" cz. 1, Mokotowska Gallery, Warszawa, Polska.
2018: – "Laniakea" cz. 2, Galeria BWA Piła, Polska.
2018: – "Kartonteka" Hommage à Tadeusz Kantor, Museum Tadeusza Kantora, Kraków, Polska.
2019: – "Sensualité au Végétal", Galeria Fibak, Warszawa, Polska.

Bogdan Korczowski, 1987

„Sam na sam z obrazem”

W latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku malowałem swoje obrazy w byłej pracowni Jacques'a Lipchitz'a w Boulogne, udostępnionej mi dzięki uprzejmości jego pasierba. Budynek z pomieszczeniem pracowni, zaprojektowany w latach dwudziestych przez wybitnego architekta Le Corbusiera, został postawiony tuż przy słynnych kortach tenisowych Roland Garros, na obrzeżu Łasku Bulońskiego w Paryżu. Ta obszerna pracownia była mitycznym miejscem, wypełnionym duchami z historii sztuki i nie tylko. Gościli w niej Picasso, Cocteau, Chagall... prawie cała paryska awangarda artystyczna. Spędziłem w tej pracowni dziesięć lat. Zostały wspomnienia niesamowitego nastroju tego miejsca – które do dzisiaj mam w pamięci. Był to okres mojej adaptacji we Francji i przygotowań do dyplomu na paryskiej Beaux-Arts. Miałem już za sobą krakowski dyplom z Akademii Sztuk Pięknych, czułem siłę swojej sztuki i pragnąłem konfrontacji z nowym światem artystycznym.

Naprzeciwno pracowni był duży ogród z pałacykiem, który zakupił Wojtek Fibak – mieszkający wtedy w Nowym Jorku. Był on znanym, profesjonalnym tenisistą i bliska lokalizacja turniejów tenisowych Roland Garros była powodem zamieszkania w tym uroczym miejscu. Wojtek Fibak był nie tylko odnoszącym sukcesy sportowcem i trenerem, ale również pasjonatem i kolekcjonerem sztuki.

Pamiętam doskonale jego pierwszą wizytę w pracowni Lipchitz'a. Ewa i Wojtek Fibakowie w absolutnej ciszy oglądali i dotykali moich prac. Było to dla mnie fascynujące, bardzo ważne przeżycie. Artysta jest sam na sam ze swoim dziełem, aż do spotkania z odbiorcą, które przerywa jego artystyczną samotność. Wszystko, co się dzieje pomiędzy widzem i obrazem jest ważne. Każdy przecież przeżywa subiektywnie dzieło sztuki, każdy widzi kolory i formy inaczej. W tej ciszy zrozumiałem, że nasza znajomość nie skończy się na tej pierwszej wizycie.

Czułem, jak Wojtek Fibak intuicyjnie wnika w mój artystyczny świat i akceptuje moją wypowiedź. Zainteresowanie Wojtka Fibaka moją sztuką nie było tylko zwykłą ciekawością. To mi wystarczyło – artyści często nie chcą opowiadać o swojej sztuce, mówią, że broni się sama, sama odpowiada na wszelkie pytania. Czy to jest wybieg, aby nie ujawnić, kto jest „za obrazem”? Niektórzy nazywali później moją twórczość abstrakcjonizmem symbolicznym i emocjonalnym. Jednak jedno jest pewne: ta rzeka obrazów, która ze mnie wypływa jest właśnie zapisem emocjonalnej potrzeby tworzenia, niemożliwego do zatrzymania.

Wtedy Ewa i Wojtek Fibakowie w Nowym Jorku byli wydawcami kolekcjonerskiego kwartalnika „Pro Arte”, w którym w 1988 roku ukazał się duży wywiad ze mną: „A painter should not doubt himself” („Malarz nie powinien wątpić”). Byłem wówczas stypendystą Fundacji Pollock-Krasner i zacząłem odnosić pierwsze sukcesy w USA.

W 1989 roku Wojtek Fibak bardzo się przyczynił do organizacji mojej wystawy monograficznej w warszawskiej Zachęcie. Był współtwórcą jej sukcesu i z wystawionej kolekcji zakupił moją dużą pracę, którą następnie podarował Muzeum Narodowemu w Warszawie.

Malowałem wtedy duże formaty i w 1990 roku Ewa i Wojtek Fibak zorganizowali w swojej galerii Albert 1er, pięknie położonej nad Sekwaną, mieszczącej się w budynku sławnego domu mody Céline vis à vis pomnika Mickiewicza w Paryżu wystawę tych prac, powstałych w pracowni Lipchitz'a. Były one wystawione obok obrazów Jean-Michel Basquiata, którego Wojtek wtedy kolekcjonował.

W 1992 roku w Muzeach Narodowych w Poznaniu, Warszawie i Krakowie odbyła się prestiżowa wystawa: „Malarstwo polskie w kolekcji Ewy i Wojciecha Fibaków”, moje obrazy z Ich prywatnej kolekcji znalazły się obok najwybitniejszych nazwisk polskiej sztuki takich jak: Tadeusz Makowski, Moïse Kissing, Eugeniusz Zak, Tadeusz Kantor czy Wojciech Fangor.

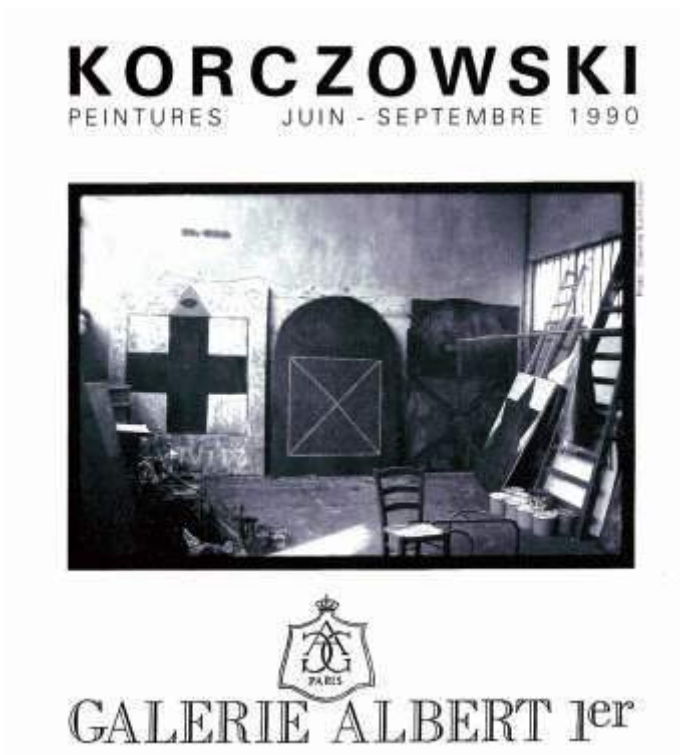
Według buddyzmu wszystko jest podporządkowane prawu przyczyny i skutku. To pozwala zrozumieć pytanie „jak to się stało”. Sam na sam z sobą. Sam na sam z moją sztuką.

Dziękuję Ci, Wojtku.

Bogdan Korczowski

1987, Bogdan Korczowski z córką Dianą w pracowni Lipchitz'a

Katalog Wystawy, Paryż 1990,
Galeria Ewy i Wojtki Fibaka.

Bogdan Korczowski,
Zachęta, Warszawa, 1989

30 rocznica monograficznej wystawy

Bogdan Korczowski

malarstwo

Sztuka przyjemności

k a w a
p o p u
l a r n a

kawapopularna.pl

Kup lub subskrybuj kawę
z dostawą do domu.

biuro@kawapopularna.pl

Partner Galerii Fibak

galeria KOLEKCJI
FIBAK

GALERIA FIBAK Krakowskie Przedmieście 5; 00-068 Warszawa; Polska
tel.: 48/22/320 02 97/54; Fax: 48/22/320 02 97; e-mail: galeria@galeriafibak.com.pl